

Programma Quo Rector & Senatus Universitatis Rostochiensis Societates Nationum Et Nationales Conventus Sub Gravi Poena Iterum Prorsus Vetant Ac Interdicunt

Rostochii: Kilius, 1642

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757429157>

Druck Freier Zugang

216. 7h. > *Phil.* - 157 (2.)
Phil. - 157 (2.)

- (17) 1. G. C. Rapp J. Stadt Rostock Namen Kladderordnung. 1587.
Rostock (1587)
2. G. C. R. ... Kladderorte u. vorbuss. Kladderordnung. 1591.
3. Revidierte u. Vorbesetzte Folgezeit u. Kündelbiers Ord-
nung ... 1591.
- (20) 4. G. C. R. ... Ordnung von Einküffung der Actualien
u. andern Plätzen ... 1601.
5. Rector et Concil. Acad. Rost. civibus acad. ... salutem ...
Rostockii 1656, 4. Jul.
6. Consules et Sen. R. R. scholae suae rectori, magistris
... S. [Leges scholae] (1583).
7. G. C. R. ... Rev. Kündelbiers u. Kündelbiers Ordnung ... 1605.
8. Unterricht, welcher gesall der Jahre 1615 u. 1616 Fahren ...
eingewilligterhalb Fündersper Pfennig ... 10. Juli.
- (25) 9. Raysen Rudolphi der Andron etc der Universität zu Rostock
u. vertheilte Witz u. Wirt-Lieff ... R. 1657.
- ~~10~~ Wesphal. v. l. e. a.
10. G. C. R. ... Rev. Vorbesetzung, Folgezeit, Kündelbiers, Be-
gründung u. Funder Ordnungen, R. 1617.
11. G. C. R. ... Rev. Ordnung von Rathhause u. Rathhause
... publ. d. 20 Apr. A. 1618. R. 1629.
12. G. C. R. ... Passortordnung ... R. 1624.
- (20) 13. G. C. R. ... Rev. Vorbesetzung, Folgezeit, Kündelbiers u. Kli-
der Ordnung. (R.) 1625.
- (30) 14. Unterricht oder Ordnung, welcher gesall the in Jahre
1627. Fahren ... eingewilligterhalb Fündersper Pfennig ... 10. Juli
... 1627.

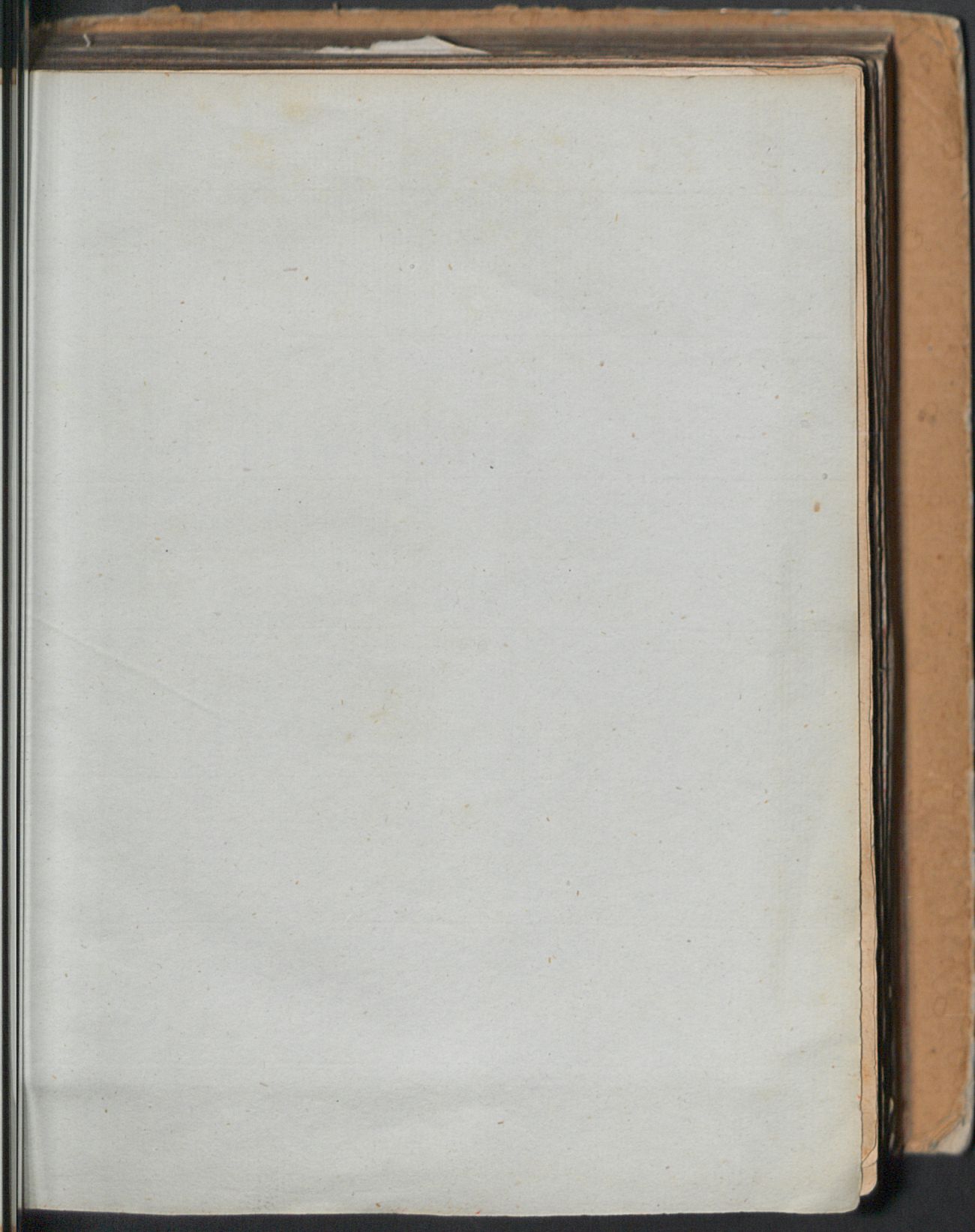

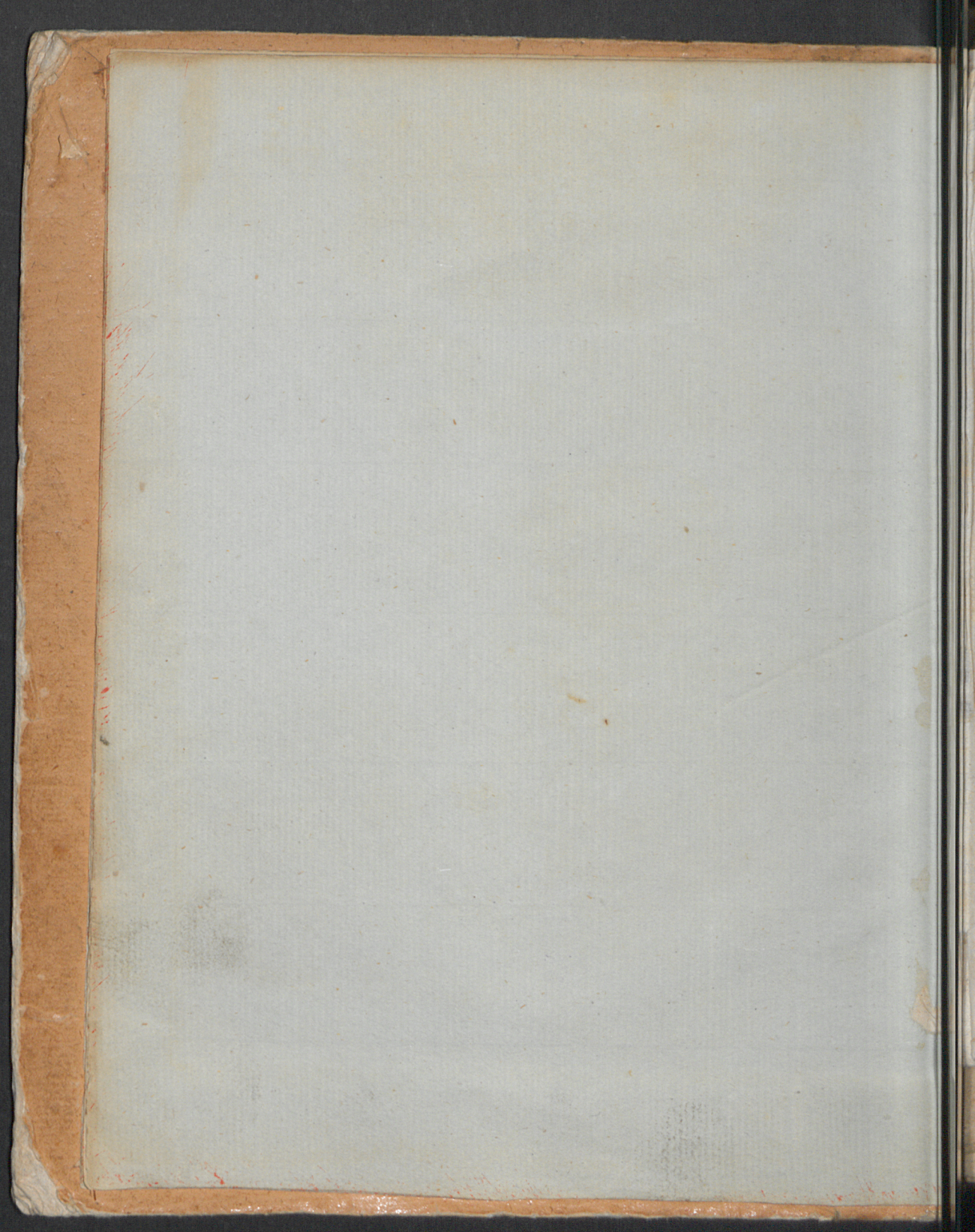

PROGRAMMA

270

RECTOR &
SENATUS

Universitatis Rostochiensis

SOCIETA-
TES NATIONUM
ET NATIONALES CON-

VENTUS SUB GRAVI POENA ITE-
RUM PRORSUS VETANT AC

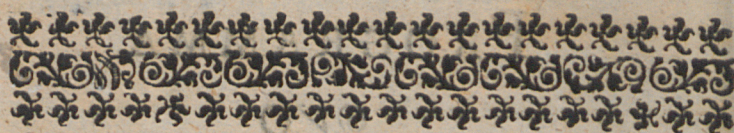
INTERDICUNT.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. XXXXII.

Um pluribus mo-
dis Magistratus partici-
pem se facere potest a-
lienorum delictorum,
tum frequenter admo-
dum id contingit, si ex
socordi quadam negli-
gentiâ civibus ferocio-

ribus habenas obedientiæ laxat, languidiori
manu crimina vix tangit, aut ad illa penitus
tacendo connivet. Si enim nihil tam Magistra-
tui proprium est, quàm.

Parcere subiectis, & debellare superbos;
præmiorum exhortatione bonos efficere ac
in officio retinere, pœnarum vero terrore &
irrogatione malos coercere; certè ordinem
officii sui & velut orbitam deserit ille, qui re-
gendis aliis præfectus ad vim & contumaci-
am improborum silet, illisq; jugi oscitantia
parcendo aciem auctoritatis suæ, quâ omnis
viget potestas, hebescere sinit, ac imperiũ ve-
lut gladium in vagina reconditũ otiosè tenet,
Imò verò si ministrum se DEI, prout in sacro
codice nuncupatur, ad vindictam improbi-
tatis

tatis gerere debet, non potest non gravissi-
mam ejus incurrere iram, si quæ ipsi sunt ad-
versa patitur, & odium potius, ac indignatio-
nem hominum, quam illius excaescenti-
am & ultionem æternam vereatur. Cùm igi-
tur graviter adversus scelera & improbitatem
irascendi ejusq; cursum & impetum cohiben-
di necessitas summa Magistrarui sit imposita,
nemo vestrum, Studiosi juvenes, quos hoc
scripto imprimis compellamus, sentit, quàm
non sit nobis ad incredibilem plerorumq; ve-
strum & inhumanam penitus improbitatem
racendum ac quiescendum. Meministis enim
(nec ignorantiam ullam ejus, quod non so-
lùm nos in vobis extremè detestati sumus, sed
totus orbis Christianus ejusq; Principes incli-
ti cù horrore quodam execrantur) multoties
& publicis orationibus, & affixis programma-
tibus vobis paternè inculcatum & seriò præ-
ceptum esse, ut quo sine ad nos essetis missi, ad
nil omnia pià quadam honestate, modestia &
sobrietate referretis, abstineretis à symposiis
& helluationibus cum *conviviis* conjunctis, nec
improbos diligeretis cætus, nec eos foveretis;
imprimis verò Schoristicos ludos ac dirissi-
mas exagitationes juniorum, quibus Illusor
ille DEI ac hominum Diabolus vestrum fa-
dissimè

dissimè deformavit ordinem, vitaretis; & Nationum societatibus, quæ præceduntis ^{maximè} fulcra sunt & tamenta, nomina ne utiquam daretis vestras; si verò ex falso quodam stultovè metu, & ut inconsulta ac juvenili levitate id factura fuisset, nuncium mitteretis, & impostum velut improbissimorum scurrarum, nelluonum, & nummivqrorum vulturū conciliabula autore Satanâ contra Academiam velut Pietatis officinam, honestatis Scholam, Sobrietatis, justitiæ & Charitatis Magistram instituta, & tumidâ præfractâq; pertinaciâ conservata detestaremini, ac velut Erebi notetiam profundam fugeretis. Quid verò juvitoties eadem prohibuisse & interdixisse nos, cum dictis audientes vos non fuisse tot edita subinde testentur solennium (si Diis placet) conventuum & comestationum exempla? quid retulit tam fideliter monuisse, & improbos cohortalium istorum mores quotidie quasi cantasse & nō nunquam punivisse, cum surdas vos præbueritis aures, & illorum potius perniciosissimorū Ducū seductioni, quam saluberrimo ductui nostro morem gerere volueritis? quid tandem toties nitendo obtinuimus, cum vos perpetuò adhuc ex cæca quadam perulantia elatâ velut manu obniti-
mini

mini & repugnetis? Mirum ni convulsis velut
orbibus suis ad tantam vestram contumaciam
convolvatur Cælum, Sol expallescat, Lu-
na rubore sanguineo suffundatur, & tellus
contremiscat. Quid est, si hæc non est gigan-
tea quædam audacia, quâ molem perversita-
tis & stultitiæ vestræ congerendo supra legiti-
mum Magistratum attollitis capita, eundem
fannis post tergum factis ludificamini, & ve-
stras tam furiosè amplectimini cupiditates,
ut adversus illas nec paterna lenitas monito-
rum, nec stricta severitas edictorum, nec mi-
narum, quas verbi divini præcones mittunt,
fulmina quicquam valeant: dicant parum,
dicant multum, moneant suo modo, imò et-
iam objurgent, vos vestro tamen genio indul-
geatis, vestro modo ac more scilicet illauda-
torum majorum pergræcemini ac insaniatis.
Dolendum sanè stuporem illorum, qui tech-
nis & fraudibus Satanæ omnis *amæ* & Inobe-
dientiæ autoris se hac in re circumveniri non
sentiunt, ac dum Magistratus edicta susq;
deq; habent, ea caperatâ fronte ac vultuoso
supercilio suggillant & contemnunt, ordina-
tioni divinæ se resistere, viamq; ad infelicitatem
vitæ perpetuam imò ad gehennâ sterne-
re non animadvertunt! Ad tantam verò tam
A 3 obstina-

obstinatam & stupendā improbitatē nec no-
strum, ni similes vestri evasisse & corruptelam
hanc Academiae hujus pessimam probare vi-
deri volumus, nec cujusquam, qui pro salu-
te vestra excubat, est quiescere & connivere,
his praesertim temporibus, quibus elanguen-
te disciplina Pietas & verecundia caput de-
mittere, animam agere, & suo interitu Eccle-
siae & Reip. Christianae ruinam minari vi-
dentur. Quapropter hoc Programmate Edi-
cta nostra priora contra istiusmodi protervi-
am ac petulantiam ante hac edita & promul-
gata secundū omnes suas clausulas & puncta
repetimus & renovamus, severissimè etiam,
atq; etiam volentes ac jubentes, ut singuli so-
cietates Nationum actutum missas faciatis ac
penitus dirimatis: Conventus nationales nec
indicatis nec celebretis: à commestationibus
& exagitationibus juniorum innocentium,
prorsus abstineatis, ac potius ita mores & vi-
tam vestram ad probitatem & modestiam,
tandem componatis, ut nec talium societa-
tum, nec ullorū onerum ac injuriarū, quibus
juniores premere & affigere soliti estis, vel
nomen saltem audiatur: Seniores & Fiscales
non nomina saltem sua (ut callidè nunc ad
obtegendam malitiam suam & latebras per-
jurio

jurio quærendas faciunt) deponant, sed rem ipsam illicitam, flagitio & factione plenam, quâ munia Magistratus in se convertunt, ac tributa edicendo, variaq; imperando & imponendo in se trauserunt, aliorum loculos turpiter exinaniunt, ad varia servitia homines ingenuos & liberos compellunt, pennalisticas actiones torturas & scurrilitates nefandas fovent & stabiliunt, penitus nunc deserant, ac tandem conscientiam suam crimine periurii & inobedienciæ illigatam & constrictam liberent & solvant. Quod ut eò facilius nunc demum à vobis impetremus, nec severiori ac ignominiosa opus sit animadversione, cum Reverendis Ecclesiæ Ministris hujus Civitatis egimus, ut contra contemptores Magistratus & Legum Academicarum acriùs disciplinam stringerent Ecclesiasticam, ac non publicis solum concionibus eos sedulò objurgarent, verum etiam pertinaces & immorigeros velut nulla verâ scelerum pænitentia tactos nec à peccatis, (utpote cum eorum maximum Inobedienciam crimini Magiæ similem deserti non sint) absolverent, nec ad usum S.S. Eucharistiæ admitterent, sed canum ac porcorum instar sacrum illum thesaurum suæ fidei & dispensationi conceditum iis denegarent.

Hoc

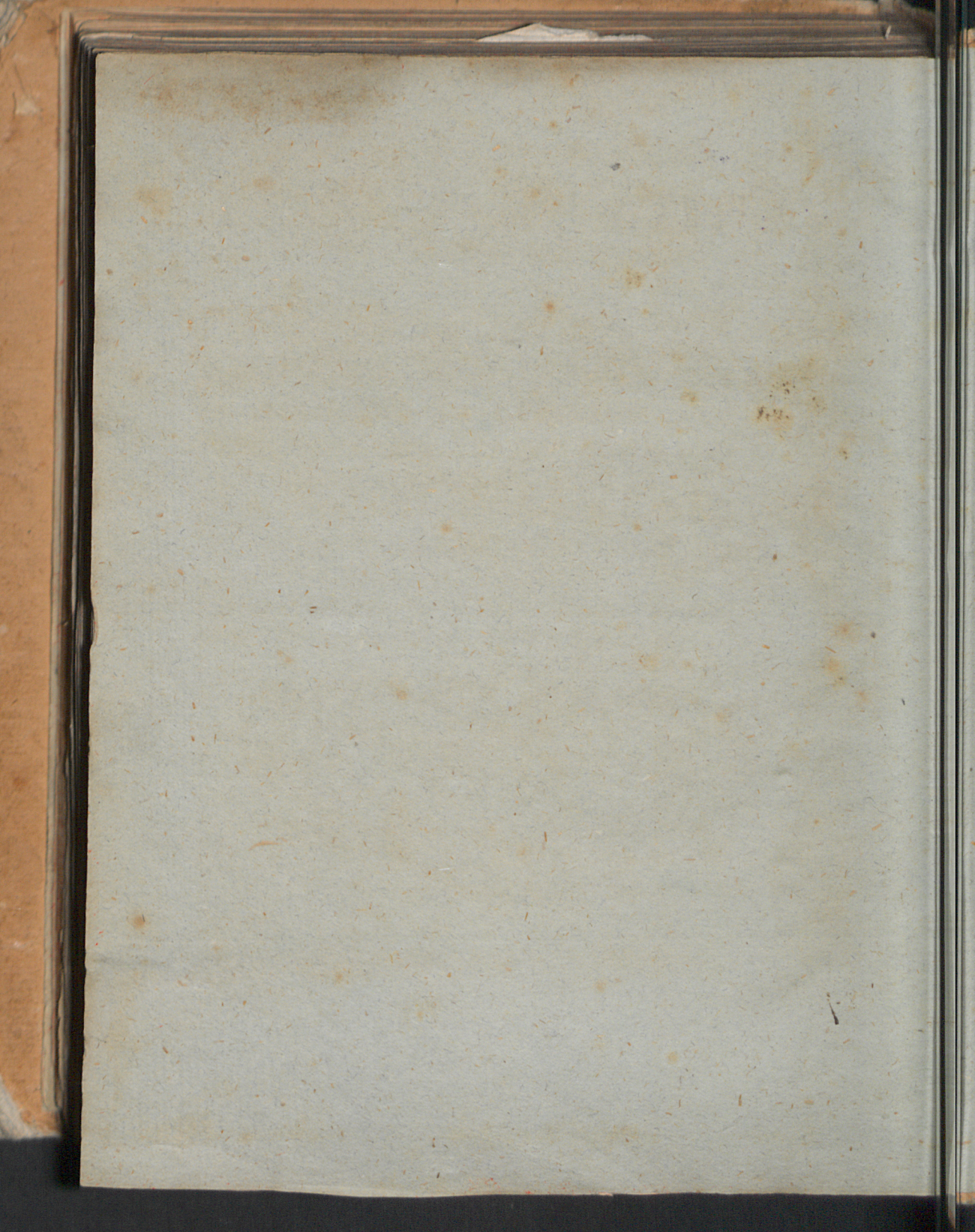

Hoc cum illi nunc sponte sua pie ac laudabiliter in se receperint, ac sine discrimine & respectu constanter exequi decreverint, nulli dubitamus fore, ut tandem stupidi erronei in viam redeant, & furore isto malitiae ac inobedientiae hactenus nimium dementati resipiscant. Id quod cum ipsis serio vovemus, tum nihil magis, quam ipsorum salutem terrenam ac aeternam hac tam frequenti paterna & seria admonitione intendimus ac promovere allaboramus, deq; illis, in quibus adhuc aliquid residet pietatis & guttula honesti sanguinis, emendationem certissimam nobis pollicemur. Caeteri vero, qui nihilominus rigidam obfirmabunt cervicem, sciant adversus sese tanquam pestes Academiae, perjuros & insanabiles poenas Academicas antehac saepius decretas & repetitas, etiamsi nihil praetera sceleris (utpote cum mandato legitimi magistratus reluctari satis per se sit atrox & nefandum) perpetrarint, saltem quod societatibus nomina sua dederint, iisque porro ad haerent & intersint, Seniorum & Fiscalium munera obire non desistant, executioni certissimae mandatum iri. Qui credit, sapit: increduli sero nimis, ubi jam sunt fugati, Epimethei Phrygumq; sortem experientur, P.P. Sub Sigillo Academiae Rost. 13. Nov. Anno 1642.

17. Apr. 1954

19. Feb. 1956

14. Nov. 1957

4. 1. 62

AM 62

& stupendā improbitatē nec no-
niles vestri evasisse & corruptelam
emix hujus pessimam probare vi-
us, nec cujusquam, qui pro salu-
cubat, est quiescere & connivere,
m temporibus, quibus elanguen-
a Pietas & verecundia caput de-
imam agere, & suo interitu Eccle-
Christianā m minari vi-
apropos h m mmate Edi-
riora co protervi-
antian mul-
& ta
us
um
es & vi-
destiam
am societa-
lorū on ariarū, quibus
emere & e soliti estis, vel
em audiatur. seniores & Fiscales
a saltem sua (ut callidē nunc ad
n malitiam suam & latebras per-
jurio

